

FRUSTRATIÓN Í HELSINKI

Landsdysturin í Helsinki bleiv eitt tómt og frustrerandi upplivilsi, sum tó bjóðaði upp á gott spæl og framgongd, men enn eina ferð lótu vit okkum øsa so nógv, at tað kostaði

Tróndur Arge – Helsinki

Føroyska landsliðið fekk einki stig við heim úr Helsinki. Tað iðra okkara menn seg um. Sum heild varð talan um ein javnan dyst, har okkara kundu havt stolið minst eitt stig, um vit vóru eitt vet betri og hepnari. Vit hava eftir hondini spælt fleiri av hesum dystunum, har vit kenna á okkum, at vit kundu havt fingið meiri burturúr.

Kritikkurin heglaði oman-yvir polska dómarn frá føroyskari síðu – rættvíst so – men eftir stendur tú við kensluni, at vit enn mangla nakað at læra á altjóða stigi við hesum liðnum.

Øði eftir dystarenda

Sinnistøðan hjá okkara spælarum er ikki til at taka feil av. Jónnaes Jakobsen, hjálparvenjari, og landsliðsmálverjin, Gunnar Nielsen royna sissa menn, tá polski dómarn hevur bríkslað fyri seinastu ferð.

Seinasta aktiónin í dystinum var sigandi fyri okkara avrik. Vit fáa innkast nakað inni á hálvuni hjá Finnlandi. Dómarn hevur lagt triggjar minuttir afturat. Tað er um reppi, at teir eru farnir. Jónas Tór Næs ger seg til reiðar at kasta, men má líka umráða seg, meðan okkara spælarar drøna fram móti finska málinum.

Tá hann skal til at kasta innkastið, og geva okkara monnum ein seinasta møguleika, velur dómarn at bríksla dystin av.

Marcin Borski hevði longu givið føroyska liðnum fimm gul kort, og megnaði ikki at leiða dystin serliga væl. Hann fekk øðina at kenna, men ein partur av øðini var eisini, at okkara spælarar kendu á sær, at vit kundu havt fingið meiri burturúr á olympiska leikvøllinum í Helsinki.

Lítil áhugi

Áhugin fyri fótboldi í Finnlandi er lutfaldsliga lítil í mun til lond sum Føroyar, Danmark og Ongland. Í Helsinki vóru tey flestu ikki klár yvir, at

Myndir: Polfoto

fótbóltslandsliðið skuldi spæla mánakvøldið.

Tað hevur heldur ikki gingið so væl hjá finska landsliðnum í hesi undan-kappingini. Teir høvdu sjeystig á fimta plássi, meðan vit høvdu seks stig á sætta plássi undan dystinum okkara millum.

Ein sigurin í Grikkalandi fríggjakvøldið økti ikki um áhugin.

Heldur er tað millum annað vetrar ítróttur, frælsur ítróttur, íshokky og Formula 1, sum fangar áhugin hjá fólki her.

Dagin fyri dystin var kappkoyring í Formula 1 í Italia. Á Sports Academy matstovuni sótu tey sum

á nálum. Finski Kimi Raikkonen byrjaði á øðrum plássi, tá ljóskurvan skifti til grønt. Tað fór at sus gjøgnum allar gestirnar, tá tað gjørdist teimum greitt, at Kimi stóð fastur í startinum. Hann var síðstur um fyrsta svingið og mátti so innheinta allar hinar. Fyri hvørja yvirháling klappaðu og róptu fólkin á matstovuni. Jú, áhugin er fyri ítrótti í Helsinki, men her hevur fótboldurin ikki so stórt vald.

Søguligur leikvøllur

Spælt varð á olympiska leikvøllinum í Helsinki, sum hýsti summarleikinum í 1952. Leikvøllurin stóð liðugur longu í 1938, tí ætlanin

varð at hýsa olympisku summarleikunum í 1940, men seinni heimsbardagi gjørdi, at eingir olympiskir leikir vóru hildnir í 1940 og í 1944. Í 1948 vóru olympisku summarleikirnir hildnir í London, og fyra ár seinni í Helsinki. Leikvøllurin varð nútímansgjørdur, árinum 1990-1994. Talan er um ein snøggan, klassiskan leikvøll, men stóra olympiska renni-breytin ger, at stemningurin ikki nær somu hæddum, sum á nýmótans fótboldsleikvallum.

Almenna áskoðarar talið til dystin var áleið 9.500. Tað fylti ikki so nógv í myndini, men bæði teir føroysku og teir finsku áskoðararnir

fingu fleiri ferður lív í kringvøllin.

Føroysku feløgin við

Tíðin, tá nógv føroysk viðhaldsfólk fylgdust við landsliðnum til útidystir, er eitt sindur farin. Tað verður ikki gjørt líka nógv burturúr longur. Tað eru fyri tað mesta útisetar, sum skipa fyri túrum úr Danmark, tá vit spæla í londum sum Svørki og Týslandi, har koyrandi er aftur og fram. Millum annað kundu føroysku áskoðararnir teljast á einir hond, tá vit vunnu í Grikkalandi.

Hesa ferð hevði Fótboldsambandið boðið leiðslunum í føroysku fótboldsfeløgum við. Tað ger teir av

og á, fyri at fáa samansjóða føroyskan fótbold. Hesi vóru óalmindiliga røsk at rópa og díkja á føroysku spælararnar.

Túrun hevur eisini verið merktur av, at nógv kjak hevur verið um framtíðina í føroyskum fótboldi. Vónandi kemur okkurt gagnligt burturúr hesum kjakinum í framtíðini.

Tómur leikvøllur og tóm kensla

Tá illa lýddi dómarn bríkslaði fyri seinastu ferð, var klokkan um midnátt í Helsinki. Teir 9.500 áskoðararnir vóru skjótir av leikvøllinum. Føroysku spælararnir mótmæltu eina løtu á vøllinum, og í øðini gloymdi fleiri teirra at takka áskoðarunum fyri stuðulin.

Soleiðis stóðu øll eftir við eini tómarí kenslu. Spælararnir vita, at teir spældu sum heild væl, men fingi einki afturfyri. Áskoðararnir gjørdi sítt, men fingi heldur ikki tað teir mettu teir høvdu uppiborið afturfyri.

Løtu seinni varð ljósið á søguliga olympiska leikvøllinum sløkt. Hetta tvíumfarið er av. Vit kundu havt fingið stig móti Norðurirlandi, og vit kundu havt fingið stig móti Finnlandi. Í báðum førum kunnu vit iðra okkum um, at dømingin ikki var til okkara fyrimun. Men niðurstøðan er eisini, at vit lata okkum porovokera og lumpa ov lætt.

Hetta liðið er fyri tað mesta mannað við ungum og evnaríkum spælarunum, sum hava nakað eftir at læra. Viljin til at vinna er ikki til at taka feil av. Hann er so stórur, at tað onkuntíð kókar yvir. Heldur tað, enn at vit slett ikki koma upp í kók, men best hevði verið at funnið millum loysnina.

Vit hava ikki longur møguleikan at vinna okkum víðari til EM endaspælið. Tað hevði heldur eingin droymt um fyri einum ári síðani, men sannleikin er, at koppaði alt okkara veg, so vóru vit enn í stríðnum um triðja pláss. Tað er framgongd!